

Onsdag, 28 september 2005

- Obetald del av betalning för aktier och andra värdepapper.
- Sådana avtal om försäljning och återköp som definieras i artikel 12.3 och 12.5 i direktiv 86/635/EEG.
- Andra poster av högrisktyp.

Medelrisk:

- Remburser, öppnade och bekräftade (se även "medel-lågrisk").
- Garanti- och ansvarsförbindelser (inbegripet anbuds-, fullgörande-, tull- och skattegarantier) samt garantiförbindelser som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Oåterkalleliga kreditlöften som inte har karaktär av kreditsubstitut.
- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig giltighetstid av mer än ett år.
- "Note issuance facilities" (NIF) och "revolving underwriting facilities" (RUF).
- Andra poster av medelrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

Medel-lågrisk:

- Remburser för vilka levererade varor utgör säkerhet samt andra självlikviderande transaktioner.
- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig giltighetstid av högst ett år som inte kan återtas villkorslöst vid något tillfälle utan avisering eller som inte omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande om låntagarens kreditvärdighet försämras.
- Andra poster av medelrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

Lågrisk:

- Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) som kan återtas när som helst utan föregående avisering eller som omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande om låntagarens kreditvärdighet försämras. Kontokrediter till hushåll får betraktas som villkorslöst återtagbara om avtalsvillkoren medger att kreditinstituten återtar dem i hela den utsträckning som tillåts enligt konsumentskyddslagstiftningen och därmed sammanhängande lagstiftning.
- Andra poster av lågrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

BILAGA III

BEHANDLING AV MOTPARTSKREDITRISKER I DERIVATINSTRUMENT, REPOR, VÄRDEPAPPERS- OCH RÅVARULÅN, TRANSAKTIONER MED LÅNG AVVECKLINGSCYKEL SAMT MARGINALUTLÅNING

Del 1 – Definitioner

I denna bilaga gäller följande definitioner:

Allmänna termer

1. *Motpartskreditrisk* (CCR): risken för att motparten i en transaktion fallerar före slutavvecklingen av kassaflödena i transaktionen.
2. *Central motpart*: enhet som juridiskt sett träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.

Onsdag, 28 september 2005

Transaktionsslag

3. *Transaktioner med lång avvecklingscykel*: transaktioner i vilka en motpart åtar sig att leverera ett finansiellt instrument, en råvara eller ett belopp i utländsk valuta mot betalning i kontanter, andra finansiella instrument eller råvaror, eller omvänd, med en avtalad avvecklingsfrist som är längre än marknadsnormen för denna typ av transaktion eller som omfattar mer än fem bankdagar efter den dag då transaktionen avtalades.
4. *Marginalutlåning*: transaktioner där ett kreditinstitut lämnar kredit i samband med köp, försäljning, och innehav av eller handel med finansiella instrument. Marginalutlåning innefattar inte andra lån där värdepapper tillfälligtvis har ställts som säkerhet.

Nettningsmängder, säkringsmängder och anknytande termer

5. *Nettningsmängd*: en grupp transaktioner med en och samma motpart som omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och för vilka nettningsgodtas enligt del 7 i denna bilaga och artiklarna 90–93. Transaktioner som inte omfattas av ett bilateralt nettningsavtal, som kan hävdas rättsligt och godtas i del 7 i denna bilaga, skall anses utgöra egna nettningsmängder vid tillämpning av denna bilaga.
6. *Riskposition*: ett risktal som enligt en i förväg fastställd algoritm tilldelas en transaktion vid tillämpningen av den schablonmetod som anges i del 5.
7. *Säkringsmängd*: en grupp riskpositioner bland transaktionerna inom en enda nettningsmängd för vilka endast saldot är av betydelse för att fastställa exponeringsvärdet vid tillämpningen av den schablonmetod som anges i del 5.
8. *Marginalavtal*: en avtalsöverenskommelse eller bestämmelser fogade till ett avtal, som innebär att en motpart skall ställa säkerhet till en andra motpart när denna andra motparts exponering gentemot den första motparten överstiger en viss angiven nivå.
9. *Marginaltröskel*: det största belopp av en exponering som får förbli utestående innan någon part har rätt att begära säkerhet.
10. *Marginalriskperiod*: perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter avseende en nettningsmängd av transaktioner med en fallerande motpart fram till dess att denna motpart har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt.
11. *Effektiv löptid nettningsmängd enligt metoden med interna modeller för en nettningsmängd med längre löptid än ett år*: kvoten mellan förväntad exponering summerad under hela löptiden för transaktionerna i en nettningsmängd, diskonterad med den riskfria räntan, och förväntad exponering, summerad under ett år av nettningsmängden, diskonterad med den riskfria räntan. Denna effektiva löptid får justeras för att ta hänsyn till omsättningsrisken genom att ersätta den förväntade exponeringen med den effektiva förväntade exponeringen för de fall där prognoshorisonten är under ett år.
12. *Produktövergripande nettningsmängd*: inräkning av transaktioner ur olika produktkategorier inom samma nettningsmängd enligt de bestämmelser för produktövergripande nettningsmängd som anges i denna bilaga.
13. *Aktuellt marknadsvärde (CMV)*: (med avseende på del 5) nettomarknadsvärdet av transaktionsportföljen inom en nettningsmängd med motparten. Både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.

Fördelningar

14. *Marknadsvärdesfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av nettomarknadsvärdena för transaktionerna inom en nettningsmängd vid en framtida tidpunkt (prognoshorisonten) beräknad utifrån dessa transaktioners hittills uppnådda marknadsvärde.
15. *Exponeringsfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelning av marknadsvärdena som uppkommer om prognostiserade negativa nettomarknadsvärden sätts till noll.

Onsdag, 28 september 2005

16. *Riskneutral fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med marknadsimplicita värden, exempelvis implicit volatilitet.
17. *Löpande fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med historiska eller uppnådda värden, exempelvis volatilitet beräknad utifrån tidigare pris eller kursförändringar.

Exponeringsmått och justeringar

18. *Aktuell exponering*: noll eller, om det är högre, det marknadsvärde av en transaktion eller en transaktionsportfölj inom en nettningsmängd med en motpart som, om denne fallerar, skulle gå förlorat under antagandet att värdet av transaktionerna inte till någon del skulle kunna återvinnas i ett konkursförfarande.
19. *Toppexponering*: en hög percentil av exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.
20. *Förväntad exponering (EE, "Expected exposure")*: medelvärdet för exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.
21. *Effektiv förväntad exponering vid ett visst datum*: den maximala förväntade exponering som föreligger vid detta, eller något tidigare, datum. Alternativt kan begreppet definieras för ett visst datum som det värde som är högst av följande: den förväntade exponeringen detta datum eller den effektiva förväntade exponeringen vid närmast föregående datum.
22. *Förväntad positiv exponering (EPE, "Expected Positive Exposure")*: det vägda medelvärdet av förväntade exponeringar under en period, där vikterna motsvarar den andel som de enskilda förväntade exponeringarna utgör av hela perioden. Vid beräkningen av minimikapitalkrav beräknas medelvärdet för det första året eller för den period som det mest långfristiga avtalet i nettningsmängden omfattar om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år.
23. *Effektiv förväntad positiv exponering (effektiv EPE)*: det vägda genomsnittet för den effektiva förväntade exponeringen under det första året eller under den period som det mest långfristiga avtalet i nettningsmängden omfattar om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år, där vikterna motsvarar den andel som de enskilda förväntade exponeringarna utgör av hela perioden.
24. *Kreditvärdighetsjustering*: justering från marknadens mittvärde på portföljen av transaktioner med en motpart. Denna justering ger uttryck för marknadsvärdet av den kreditrisk som ligger i eventuella brister i uppfyllandet av avtalsenliga överenskommelser med en motpart. Justeringen kan avse marknadsvärdet för motpartens kreditrisk eller marknadsvärdet för kreditrisken för både kreditinstitutet och motparten.
25. *Ensidig kreditvärdighetsjustering*: en kreditvärdighetsjustering som tar hänsyn till marknadsvärdet av motpartens kreditrisk för kreditinstitutet men inte till marknadsvärdet av kreditinstitutets kreditrisk för motparten.

Risker relaterade till motpartskreditrisken

26. *Omsättningsrisk*: beloppet med vilket den förväntade positiva exponeringen undervärderas när nya transaktioner med en motpart förväntas genomföras kontinuerligt. Den ytterligare exponeringen till följd av dessa nya transaktioner ingår inte i beräkningen av EPE.

Onsdag, 28 september 2005

27. *Allmän korrelationsrisk*: en risk som uppstår när det finns en positiv korrelation mellan sannolikheten för att motparter fallerar och allmänna marknadsriskfaktorer.
28. *Specifik korrelationsrisk*: en risk som uppstår när det på grund av transaktionernas art finns en positiv korrelation mellan exponeringen mot en viss motpart och sannolikheten för att denna motpart fallerar. Ett kreditinstitut skall anses vara exponerat för specifik korrelationsrisk om den framtida exponeringen mot en viss motpart förväntas vara hög då sannolikheten för att motparten fallerar också är hög.

Del 2 – Val av metod

1. Med hänsyn tagen till artiklarna 1–7 skall kreditinstituten fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i bilaga IV med någon av de metoder som redovisas i delarna 3–6. Kreditinstitut som inte får använda behandlingen i artikel 18.2 i direktiv 2006/.../EG får inte använda den metod som redovisas i del 4. När det gäller de kontrakt som förtecknas i punkt 3 i bilaga IV får kreditinstituten inte använda den metod som redovisas i del 4 för att fastställa exponeringsvärden.

Kombinerad användning av de metoder som redovisas i delarna 3–6 skall permanent tillåtas inom en företagsgrupp men inte inom en enskild juridisk person. Kombinerad användning av de metoder som redovisas i delarna 3–5 inom en juridisk person skall tillåtas då en av metoderna används för de fall som redovisas i punkt 19 i del 5.

2. Med förbehåll för de behöriga myndigheternas godkännande får kreditinstituten fastställa exponeringsvärden för
 - i) kontrakt som förtecknas i bilaga IV,
 - ii) repor,
 - iii) värdepappers- och råvarulån,
 - iv) marginallånetransaktioner, och
 - v) transaktioner med lång avvecklingscykelmed användning av den metod med interna modeller som redovisas i punkt 6.
3. När ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom derivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartskreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalkrav för den säkrade tillgången enligt punkterna 83–92 i del 3 i bilaga VIII eller, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, enligt punkt 4 i del 1 eller punkterna 96–104 i del 4 i bilaga VII. I sådana fall skall exponeringsvärdet för motpartskreditrisken för dessa kreditderivat sättas till noll.
4. Exponeringsvärdet för motpartskreditrisken från sålda creditswappar utanför handelslagret vilka ses som kreditriskskydd som tillhandahålls av kreditinstitutet och är föremål för kapitalkrav för kreditrisk till hela det nominella beloppet, skall sättas till noll.
5. Enligt samtliga metoder som redovisas i delarna 3–6 är exponeringsvärdet för en given motpart lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.
6. Ett exponeringsvärde om noll för motpartskreditrisken kan tillskrivas derivatkontrakt, eller repor, värdepappers- och råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel samt marginallånetransaktioner som är utestående med en central motpart och inte har bestridits av den centrala motparten. Dessutom kan ett exponeringsvärde på noll tillskrivas kreditriskexponeringar mot centrala motparter som är resultatet av derivatkontrakt, repor, värdepappers- och råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallånetransaktioner eller andra exponeringar enligt de behöriga myndigheternas bestämmande och som kreditinstitutionen har utestående med den centrala motparten. Den centrala motpartens motpartskreditriskexponeringar mot samtliga deltagare i dess arrangemang skall dagligen säkerställas fullt ut.

Onsdag, 28 september 2005

7. Exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel kan bestämmas genom vilken som helst av de metoder som redovisas i delarna 3–6, oavsett vilka metoder som väljs för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalkravet för transaktioner med lång avvecklingscykel kan kreditinstitut som använder den ansats som redovisas i artiklarna 84–89 användande riskvikter som följer av artiklarna 78–83 på permanent basis och utan avseende på värdet av sådana positioner.
8. För metoderna i del 3 och 4 skall de behöriga myndigheterna säkerställa att de nominella belopp som skall beaktas är en lämplig måttstock för den risk kontraktet medför. Om kontraktet exempelvis inrymmer en multiplicering av betalningsflöden, skall det nominella beloppet anpassas för att beakta effekterna av multipliceringen på kontraktets riskstruktur.

Del 3 – Marknadsvärderingsmetoden

Steg a): Genom att åsätta kontrakten aktuella marknadsvärden ("mark to market") erhålls de aktuella ersättningskostnaderna för alla kontrakt med positivt värde.

Steg b): För att erhålla ett tal för den möjliga framtida kreditexponeringen, utom i fall av "single-currency floating/floating interest rate swaps", då endast de aktuella ersättningskostnaderna beaktas, multipliceras de nominella kapitalbeloppen eller underliggande värdena med procentalen i tabell 1:

Tabell 1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Återstående löptid ⁽³⁾	Räntekontrakt	Kontrakt som gäller valutakurser och guld	Kontrakt baserade på aktier	Kontrakt baserade på ädelmetaller utom guld	Kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller
Ett år eller mindre	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Över ett år men inte mer än fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Över fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

⁽¹⁾ Kontrakt som inte innefattas i någon av de fem kategorier som anges i denna tabell skall behandlas som kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller.

⁽²⁾ För kontrakt där kapitalbeloppet utväxlas vid flera tillfällen, skall procenttalen multipliceras med det antal betalningar som enligt kontraktet återstår.

⁽³⁾ För kontrakt som är så utformade att den exponering som är utestående efter särskilt angivna betalningsdagar avvecklas och där villkoren justeras så att marknadsvärdet på kontraktet är noll på dessa särskilt angivna betalningsdagar, blir den återstående löptiden lika med tiden fram till nästa justeringsdag. Vid räntebaserade kontrakt som uppfyller dessa villkor och har en återstående löptid på mer än ett år, skall procenttalen inte vara lägre än 0,5 %.

För att mäta den möjliga framtida kreditexponeringen i samband med steg b får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstituten att tillämpa procentsatserna i tabell 2 i stället för dem som förtecknas i tabell 1 förutsatt att instituten utnyttjar det alternativ som anges i punkt 21 i bilaga IV till direktiv 2006/.../EG för kontrakt avseende andra varor än guld enligt punkt 3 i bilaga IV i detta direktiv:

Tabell 2

Återstående löptid	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruksprodukter	Övrigt, inkl. energiprodukter
Ett år eller mindre	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Över ett år till men inte mer än fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Över fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Onsdag, 28 september 2005

Steg c): Summan av den aktuella ersättningskostnaden och den möjliga framtida kreditexponeringen är lika med exponeringsvärdet.

Del 4 – Ursprungligt åtagande-metoden

Steg a): Varje instruments nominella belopp multipliceras med procenttalen i tabell 3:

Tabell 3

Ursprunglig löptid ⁽¹⁾	Räntekontrakt	Kontrakt som gäller valutakurser och guld
Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Över ett år men inte mer än två år	1 %	5 %
Tillägg för varje ytterligare år	1 %	3 %

⁽¹⁾ I fråga om räntekontrakt får kreditinstituten, under förutsättning av de behöriga myndigheternas samtycke, välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

Steg b): De på så sätt erhållna beloppen för det ursprungliga åtagandet skall betraktas som exponeringsvärdet.

Del 5 – Schablonmetoden

- Schablonmetoden får endast användas för OTC-derivat och transaktioner med lång avvecklingscykel. Exponeringsvärden skall beräknas separat för varje nettningsmängd. De skall beräknas med hänsyn tagen till säkerhet enligt följande:

exponeringsvärde =

$$\beta^* \max \left(CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| * CCRM_j \right)$$

där:

CMV = det aktuella marknadsvärdet för transaktionsportföljen inom nettningsmängden med en motpart utan avdrag för säkerhet, dvs. där:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

där:

CMV_i = det aktuella marknadsvärdet för transaktionen i

CMC = det aktuella marknadsvärdet av den säkerhet som hänförs till nettningsmängden, dvs. där:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

där CMC_l = det aktuella marknadsvärdet av säkerhet l;

i = ett index för att identifiera transaktionen.

l = index för att identifiera säkerhet;

j = ett index för att identifiera typen av säkringsmängd. Dessa säkringsmängder motsvarar riskfaktorer, där riskpositioner med motsatta tecken kan avräknas mot varandra för att ge en nettorisikposition som måttet för exponeringen sedan baseras på.

Onsdag, 28 september 2005

RPT_{ij} = Riskposition till följd av transaktion i avseende säkringsmängd j .

$RPCl_j$ = Riskposition till följd av säkerhet l avseende säkringsmängd j .

$CCRM_j$ = Multiplikator som anges i tabell 5 för motpartskreditrisk (CCR) avseende säkringsmängd j .

$\beta = 1.4$.

Säkerhet som mottagits från en motpart har positivt tecken; säkerhet som överlämnats till en motpart har negativt tecken.

Säkerhet som får beaktas vid denna metod begränsas till säkerhet som är godtagbar enligt punkt 11 i del 1 i bilaga VIII och punkt 9 i bilaga II i direktiv 2006/.../EG.

2. När ett finansiellt instrument skall överlämnas mot betalning inom ramen för en transaktion med OTC-derivat med linjär riskprofil betecknas själva betalningsdelen "betalningsben". Transaktioner där betalning skall göras mot betalning består av två betalningsben. Betalningsbenen består av de avtalade bruttobetalningarna, inbegripet transaktionens nominella belopp. Kreditinstitut får bortse från ränterisken från betalningsben med en återstående löptid på mindre än ett år vid nedanstående beräkningar. Kreditinstitut får behandla transaktioner som består av två betalningsben noterade i samma valuta, exempelvis ränteswappar, såsom en enda samlingstransaktion. Behandlingen av betalningsbenen gäller samlingstransaktionen.
3. Transaktioner med linjär riskprofil där de underliggande finansiella instrumenten är aktier (även aktieindex), guld, andra ädelmetaller eller andra råvaror tilldelas en riskposition för respektive aktie (eller aktieindex) eller råvara (däribland guld och andra ädelmetaller) och en ränteriskposition för betalningsbenet. Om betalningsbenet är uttryckt i utländsk valuta tilldelas det vidare en riskposition för valutan i fråga.
4. Transaktioner med linjär riskprofil som har ett räntebärande instrument som underliggande instrument tilldelas en ränteriskposition för det räntebärande instrumentet och en annan ränteriskposition för betalningsbenet. Transaktioner med linjär riskprofil enligt vilka betalning skall ske mot betalning (inbegripet valutaterminer) tilldelas en ränteriskposition för vardera betalningsbenet. Om det underliggande räntebärande instrumentet är uttryckt i utländsk valuta tilldelas det en riskposition för den valutan. Om ett betalningsben är uttryckt i utländsk valuta tilldelas det även en riskposition för den valutan. Det exponeringsvärde som skall ges en räntebasswapp i en enskild valuta är noll.
5. Storleken av en riskposition till följd av en transaktion med linjär riskprofil är det löpande nominella värdet (marknadspris kvantitet) av det underliggande finansiella instrumentet (inbegripet råvaror) omräknat till kreditinstitutets nationella valuta utom för räntebärande instrument.
6. För räntebärande instrument och betalningsben är riskpositionens storlek lika med det löpande nominella värdet av de utestående bruttobetalningarna (inbegripet kapitalbeloppet), omräknat till kreditinstitutets nationella valuta och multiplicerat med det räntebärande instrumentets respektive betalningsbens modifierade duration.
7. Storleken av en riskposition till följd av en creditswapp är lika med det nominella värdet av det räntebärande referensinstrumentet multiplicerat med den återstående löptiden för creditswappen.
8. Storleken av en riskposition till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil (inbegripet optioner, också optioner att ingå swappavtal, s.k. swaptions) är lika med deltaekvivalenten av det löpande nominella värdet av det underliggande finansiella instrumentet för transaktionen utom då detta instrument är räntebärande.
9. Storleken av en riskposition till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil (inbegripet optioner, också optioner att ingå swappavtal, s.k. swaptions), där det underliggande instrumentet är ett skuldinstrument eller ett betalningsben, är lika med deltaekvivalenten av det löpande nominella värdet av det finansiella instrumentet eller betalningsbenet multiplicerat med den modifierade durationen för det räntebärande instrumentet eller betalningsbenet.

Onsdag, 28 september 2005

10. Vid bestämningen av riskpositioner skall säkerheter som mottagits från motpart behandlas som en fordran på motparter enligt ett derivatkontrakt (lång position) som förfaller idag medan säkerhet som överlämnats skall behandlas som en skuld till motparten (kort position) som förfaller idag.

11. Kreditinstitut får använda följande formler för att bestämma en riskpositions storlek och tecken:

för alla andra instrument än skuldinstrument:

effektivt nominellt värde, eller

deltaekvivalent

$$\text{nominellt värde} = P_{\text{ref}} \frac{\delta V}{\delta p}$$

där:

P_{ref} = priset på det underliggande instrumentet, uttryckt i referensvalutan.

V = värdet på det finansiella instrument (för en option: optionspriset; för en transaktion med linjär riskprofil: värdet av själva det underliggande instrumentet).

p = priset på det underliggande instrumentet uttryckt i samma valuta som V .

för räntebärande instrumentet och betalningsben för alla transaktioner:

effektivt nominellt värde multiplicerad med den modifierade durationen, eller deltaekvivalent

nominellt värde multiplicerat med den modifierade durationen

$$\frac{\delta V}{\delta r}$$

där:

V = värdet av det finansiella instrument (för en option: optionspriset; för en transaktion med linjär riskprofil: värdet av själva det underliggande instrumentet eller av betalningsbenet).

r = räntenivån.

Om V är uttryckt i en annan valuta än referensvalutan måste derivatet konverteras till referensvalutan genom multiplikation med växelkursen.

12. Riskpositionerna grupperas i säkringsmängder. För varje säkringsmängd beräknas nettoriskpositionen, dvs. det absoluta beloppet för summan av de uppkomna riskpositionerna. Nettoriskpositionen motsvaras av uttrycket

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

i ovanstående formler i punkt 1.

13. För ränteriskpositioner till följd av penningdepositioner som erhållits från motparten som säkerhet, betalningsben och räntebärande instrument, för vilka enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/.../EG ett kapitalkrav på högst 1,60 % skall tillämpas, finns för varje valuta sex säkringsmängder som anges i tabell 4 nedan. Säkringsmängderna definieras genom en kombination av kriterierna löptid och referensräntor.

Tabell 4

	Statliga referensräntor	Icke-statliga referensräntor
Löptid	≤ 1 år	≤ 1 år
Löptid	>1 – ≤ 5 år	>1 – ≤ 5 år
Löptid	>5 år	>5 år

Onsdag, 28 september 2005

14. För ränteriskpositioner till följd av underliggande räntebärande instrument eller betalningsben med en räntesats som är kopplad till en referensränta som uttrycker en allmän marknadsräntenivå är den återstående löptiden lika med den tid som återstår fram till nästa justering av räntesatsen. I alla övriga fall är den lika med den återstående löptiden för det underliggande räntebärande instrumentet eller, i fråga om ett betalningsben, den återstående tiden för transaktionen.
15. Det finns en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp.
16. För ränteriskpositioner till följd av penningdepositioner som ställts som säkerhet till en motpart när motparten inte har några utestående skuldförbindelser med låg specifik risk och till följd av räntebärande instrument, för vilka enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/.../EG ett kapitalkrav på över 1,60 % skall tillämpas, finns en säkringsmängd för varje emittent. När ett betalningsben efterliknar ett sådant räntebärande instrument, finns det också en säkringsmängd för varje emittent. Kreditinstituten får till samma säkringsmängd hänföra riskpositioner som uppkommer till följd av räntebärande instrument från en viss emittent eller av räntebärande referensinstrument från samma emittent som efterliknas av betalningsben eller som är underliggande instrument för en creditswapp.
17. Andra underliggande finansiella instrument än räntebärande instrument skall endast hänföras till samma säkringsmängder om de är identiska eller likartade instrument.
- I alla övriga fall skall de hänföras till separata säkringsmängder. Med "likartade instrument" avses följande:
- När det gäller aktier avses med likartade instrument sådana som har samma emittent. Ett aktieindex betraktas som en särskild emittent.
 - När det gäller ädelmetaller avses med likartade instrument sådana som avser samma metall. Ett index för ädelmetaller betraktas som en separat ädelmetall.
 - När det gäller elektrisk kraft avses med liknande instrument de leverensrätter och leveransskyldigheter som hänför sig till samma högbelastnings- eller lågbelastningsintervall under ett dygn.
 - När det gäller råvaror avses med likartade instrument sådana som avser samma råvara. Ett råvaruindex betraktas som ett enskilt index.
18. Multiplikatorer för motpartskreditrisk (CCRM) avseende de olika kategorierna av säkringsmängder anges i följande tabell 5:

Tabell 5

Kategorier av säkringsmängder	Multiplikatorer för motpartskreditrisk
1. Räntor	0,2 %
2. Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp och för vilket enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/.../EG ett kapitalkrav på högst 1,60 % skall tillämpas	0,3 %
3. Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande instrument eller referensinstrument, för vilket enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/.../EG ett kapitalkrav på över 1,60 % skall tillämpas	0,6 %
4. Växelkurser	2,5 %
5. Elektrisk kraft	4,0 %
6. Guld	5,0 %
7. Aktier	7,0 %
8. Ädelmetaller (utom guld)	8,5 %
9. Andra råvaror (utom ädelmetaller och elektrisk kraft)	10,0 %
10. Underliggande instrument till OTC-derivat som inte tillhör någon av ovanstående kategorier	10,0 %

Onsdag, 28 september 2005

De underliggande instrument för OTC-derivat som avses i punkt 10 i tabell 5 skall hänföras till separata enskilda säkringsmängder för varje kategori av underliggande finansiellt instrument.

19. Det kan finnas transaktioner med icke-linjär riskprofil, för vilka kreditinstitutet inte kan fastställa delta-värde eller (i fråga om räntebärande instrument eller betalningsben som underliggande instrument) modifierad duration med en instrumentmodell som de behöriga myndigheterna har godkänt för bestämningen av minsta kapitalkrav för marknadsrisk. I sådana fall skall de behöriga myndigheterna fastställa storleken av riskpositionerna och multiplikatorer för motparts kreditrisk med försiktighet. Alternativt kan de behöriga myndigheterna kräva att metoden i del 3 används. Nettning skall inte beaktas, det vill säga att exponeringsvärdet skall bestämmas som om det fanns en nettningsmängd som bara innehåller den enskilda transaktionen.
20. Ett kreditinstitut skall ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas in i en nettningsmängd, omfattas av ett nettningsavtal som har rättsverkan och uppfyller de tillämpliga kraven enligt del 7.
21. Ett kreditinstitut som använder säkerheter för att reducera sina motparts kreditrisker skall ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga krav på rättslig förutsebarhet enligt bilaga VIII.

Del 6 – Metoden med interna modeller

1. Förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får ett kreditinstitut använda metoden med interna modeller för att beräkna exponeringsvärdet för transaktionerna i punkt 2 i i del 2 eller för transaktionerna i punkt 2 ii, iii och iv i del 2 eller för transaktionerna i punkt 2 i–iv i del 2. I vart och ett av dessa fall kan transaktionerna i punkt 2 v i del 2 också inkluderas. Oaktat punkt 1 andra stycket i del 2 kan kreditinstitut välja att inte tillämpa denna metod för exponeringar som inte är av väsentlig betydelse med hänsyn till storlek eller risk. För att få tillämpa metoden med interna modeller skall ett kreditinstitut uppfylla de krav som anges i den här delen.
2. Förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta, får genomförandet av metoden med interna modeller ske stegvis för olika transaktionstyper, och under denna period kan ett kreditinstitut använda metoderna som anges i del 3 eller del 5. Oaktat återstoden av den här delen skall kreditinstituten inte tvingas att använda någon särskild slags modell.
3. För alla OTC-derivattransaktioner och för transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka ett kreditinstitut inte fått tillåtelse att använda metoden med interna modeller, skall kreditinstitutet använda metoderna som anges i del 3 eller 5. Kombinerad användning av dessa två metoder inom en enskild juridisk person är enbart tillåten där en av metoderna används för de fall som anges i punkt 19 i del 5.
4. Kreditinstitut som har erhållit tillstånd att använda metoden med interna modeller skall inte återgå till att tillämpa metoderna som anges i del 3 eller 5, såvida de inte kan styrka att det finns särskilda skäl för detta och de behöriga myndigheterna lämnar sitt godkännande. Om ett kreditinstitut inte längre uppfyller kraven i den här delen, skall det antingen redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det inom skäligen tid åter skall kunna uppfylla kraven eller styrka att effekterna av det bristande uppfyllandet är oväsentliga.

Exponeringsvärde

5. Exponeringsvärdet skall mätas på nettningsmängdsnivån. Modellen skall ange prognosfördelningen för de ändringar av nettningsmängdens marknadsvärde som kan tillskrivas ändringar av marknadsvariabler såsom räntor och växelkurser. Modellen skall därefter beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde vid varje framtida tidpunkt utifrån ändringarna av marknadsvariablerna. För motparter med marginalavtal kan modellen även beakta framtida rörelser beträffande säkerheten.
6. Kreditinstituten kan ta med godtagbara finansiella säkerheter enligt punkt 11 i del 1 av bilaga VIII och punkt 9 i bilaga II i direktiv 2006/.../EG i sina prognosfördelningar för ändringar av nettningsmängdens marknadsvärde om de kvantitativa och kvalitativa kraven samt datakraven för metoden med interna modeller är uppfyllda för säkerheten.

Onsdag, 28 september 2005

7. Exponeringsvärdet beräknas som produkten av alfa och effektiv EPE:

Exponeringsvärde = α effektiv EPE

där:

Alfa (α) skall vara 1,4 (de behöriga myndigheterna får dock kräva ett högre värde), och effektiv EPE skall beräknas genom att först skatta den förväntade exponeringen (EEt) som den genomsnittliga exponeringen vid en framtida tidpunkt t , där möjliga framtida värden för relevanta marknadsriskfaktorer ligger till grund för beräkningen av genomsnittet. Den interna modellen skattar EE vid en följd av framtida tidpunkter: t_1, t_2, t_3 osv.

8. Effektiv EE beräknas rekursivt som

effektiv $EE_{tk} = \max(\text{effektiv } EE_{tk-1}; EE_{tk})$

där:

den aktuella tidpunkten betecknas t_0 och effektiv EE_0 är lika med den aktuella exponeringen.

9. För detta ändamål är effektiv EPE lika med genomsnittlig effektiv EE under det första året av den framtida exponeringen. Om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år är EPE lika med genomsnittet av EE fram till dess att löptiden för alla avtal inom nettningsmängden har gått ut. Effektiv EPE beräknas som det vägda genomsnittet av effektiv EE:

$$\text{EffectiveEPE} = \sum_{k=1}^{\min(1\text{year}, \text{maturity})} \text{EffectiveEE}_{tk} * \Delta_{tk}$$

där:

vikterna $\Delta_{tk} = t_k - t_{k-1}$ tillämpas om den framtida exponeringen beräknas vid tidpunkter som inte är jämnt fördelade över tiden.

10. Mått för förväntad exponering eller toppexponering skall beräknas utifrån en fördelning av exponeringarna som tar hänsyn till möjligheten att denna kan vara icke-normalfördelad.
11. Kreditinstituten får använda något annat mått, om detta mått är mer försiktigt än produkten av alfa och effektiv EPE för varje motpart, beräknad enligt ekvationen ovan.
12. Utan hinder av punkt 7 får de behöriga myndigheterna tillåta att kreditinstitut använder egna skattningar av α , dock lägst 1,2, där α är lika med kvoten av det ekonomiska kapitalet vid en fullständig simulering av motpartsexponeringen för samtliga motparter (täljaren) och det ekonomiska kapitalet baserat på EPE (nämnaren). I nämnaren skall EPE behandlas som om det vore ett fast utestående belopp. Kreditinstitut som ges tillstånd skall visa att deras egna skattningar av α leder till att täljarevärdet beaktar väsentliga källor till stokastiskt beroende mellan fördelningar av marknadsvärden för transaktioner eller transaktionsportföljer för de olika motparterna. Interna skattningar av alfa skall ta hänsyn till graden av storleksmässig diversifiering inom portföljerna.
13. Kreditinstitut skall säkerställa att täljaren och nämnaren för α beräknas konsekvent i fråga om modellmetodik, parameterspecifikationer och portföljsammansättning. Den metod som väljs skall bygga på kreditinstitutets egen behandling av ekonomiskt kapital, vara väl dokumenterad och bli föremål för oberoende validering. Kreditinstituten skall dessutom se över sina skattningar minst varje kvartal, och oftare om portföljens sammansättning varierar över tiden. Kreditinstituten skall också bedöma modellens risk.
14. Där så är befogat skall volatiliteten och korrelationen av de marknadsriskfaktorer som används i den samfälliga simuleringen av marknads- och kreditrisken villkoras med avseende på kreditriskfaktorn för att återspegla eventuella ökning i volatiliteten eller korrelationen under en ekonomisk nedgång.

Onsdag, 28 september 2005

15. Om nettningens mängden omfattas av ett marginalavtal skall kreditinstituten använda ett av de följande EPE-måtten:
- a) Effektiv EPE utan beaktande av marginalavtalet.
 - b) Marginaltröskeln, om den är positiv, plus ett tillägg för att ta hänsyn till den möjliga ökningen av exponeringen under den avtalade marginalriskperioden. Tillägget beräknas som den förväntade ökningen av nettningens mängdens exponering under en period som motsvarar avtalets marginalriskperiod med utgångspunkt i en nollexponering vid periodens början. Marginalriskperioden skall i detta sammanhang anses vara minst fem bankdagar för nettningens mängder som endast består av repolknande transaktioner med daglig marginalberäkning och daglig marknadsvärdering, och tio bankdagar för alla andra nettningens mängder.
 - c) Om modellen beaktar effekterna av marginalavtal i skattningen av EE, får modellens EE-mått användas direkt i ekvationen i punkt 8, förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta.

Minimikrav för EPE-modeller

16. Ett kreditinstituts EPE-modell skall uppfylla de operativa krav som anges i punkterna 17–41.

Kontroll av motpartskreditrisk

17. Kreditinstitutet skall ha en kontrollenhet som ansvarar för utformning och genomförande av dess system för hantering av motpartskreditrisk, inbegripet inledande och fortlöpande validering av den egna modellen. Denna enhet skall kontrollera indatas integritet samt producera och analysera rapporter om resultaten från kreditinstitutets riskmättningsmodell, som bl.a. skall omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för riskexponeringen och kredit- och handelslimiterna. Denna enhet skall vara oberoende i förhållande till de affärsdrivande kredit- och handelsenheterna och fri från otillbörlig påverkan. Den skall ha tillräckliga personalresurser och rapportera direkt till kreditinstitutets högsta ledning. Enhetens arbete skall vara nära integrerat med kreditinstitutets dagliga kreditriskhantering. Dess resultat skall därför utnyttjas som en integrerad del av förfarandet för planering, övervakning och kontroll av kreditinstitutets kreditriskprofil och samlade riskprofil.
18. Varje kreditinstitut skall ha styrdokument, förfaranden och system för hantering av motpartskreditrisk som är begreppsmässigt sunda och tillämpas med integritet. Ett sunt ramverk för hantering av motpartskreditrisk skall omfatta identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartskreditrisk.
19. Kreditinstitutens styrdokument för riskhantering skall beakta marknadsrisk, likviditetsrisk, legala risker och operativa risker som kan ha samband med motpartskreditrisk. Ett kreditinstitut får inte inleda affärsverksamhet med en motpart utan att bedöma dennes kreditvärdighet, och det skall vederbörligen beakta kreditrisk vid och före avveckling. Dessa risker skall hanteras så övergripande som möjligt på motparts nivå (med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar) och på företagsomfattande nivå.
20. Kreditinstitutets styrelse och verkställande ledning skall aktivt medverka i kontrollprocessen för motpartskreditrisk och betrakta detta som en väsentlig aspekt av verksamheten som behöver ges betydande resurser. Ledningen skall vara medveten om den använda modellens begränsningar och underliggande antaganden och den inverkan dessa faktorer kan ha på resultatens tillförlitlighet. Ledningen skall också beakta osäkerheter på den omgivande marknaden och operativa frågor och vara medvetna om på vilket sätt modellen tar hänsyn till sådana faktorer.
21. De dagliga rapporterna om kreditinstitutets exponeringar för motpartskreditrisk skall bedömas på en ledningsnivå med tillräcklig ställning och auktoritet för att kunna driva igenom såväl minskningar av positioner som tagits av enskilda kredithandläggare eller handlare som minskningar av kreditinstitutets samlade exponering för motpartskreditrisk.
22. Ett kreditinstituts system för hantering av motpartskreditrisk skall tillämpas i förening med interna kredit- och handelslimit. Dessa limit skall vara konsekvent relaterade till kreditinstitutets riskmättningsmodell på ett sätt som kredithandläggare, handlare och verkställande ledning har god kännedom om.

Onsdag, 28 september 2005

23. I ett kreditinstituts mätningar av motparts kreditrisker skall ingå mätning av hur lånelöften utnyttjas på daglig basis och intradagsbasis. Kreditinstitutet skall mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Det skall på portfölj- och motparts nivå beräkna och övervaka maximal exponering eller potentiell framtida exponering (PFE) med den konfidensnivå som valts av kreditinstitutet. Kreditinstitutet skall beakta stora eller koncentrerade positioner med avseende på grupper av motparter med inbördes anknytning, branscher, marknader osv.
24. Varje kreditinstitut skall som komplement till den analys av motparts kreditrisker som bygger på de dagliga resultat som uppnås med kreditinstitutets riskmättningsmodell ha inrättat ett rutinmässigt och strikt program för stresstester. Den verkställande ledningen skall regelbundet se över resultaten av stresstesterna, och hänsyn skall tas till dessa resultat i de styrdokument och de limiter för motparts kreditrisker som fastställs av den verkställande ledningen och styrelsen. Om stresstesterna visar på särskild sårbarhet för en viss kombination av omständigheter skall åtgärder snabbt vidtas för att dessa risker skall hanteras på ett adekvat sätt.
25. Varje kreditinstitut skall ha infört rutiner för att säkerställa efterlevnaden av en skriftligt dokumenterad uppsättning interna styrdokument, kontroller och förfaranden för tillämpningen av systemet för hantering av motparts kreditrisker. Kreditinstitutets system för hantering av motparts kreditrisker skall vara väl dokumenterat och förklaring skall ges av de empiriska tekniker som används för att mäta dessa risker.
26. Varje kreditinstitut skall regelbundet genomföra en oberoende översyn av sitt system för hantering av motparts kreditrisker inom ramen för sin egen internrevision. Denna översyn skall inbegripa både de affärsdrivande kredit- och handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Översyn av den samlade processen för hantering av motparts risker skall ske regelbundet och den skall särskilt omfatta minst följande:
- a) Kontroll av att dokumentationen av system och processer för hantering av motparts kreditrisker är tillfredsställande.
 - b) Organisation av kontrollenheten för motparts kreditrisker.
 - c) Integreringen i den dagliga riskhanteringen av åtgärderna för att mäta motparts kreditrisker.
 - d) Förfarandet för att godkänna prissättningsmodeller för risk och värderingssystem som används av personalen inom affärs- och administrationsavdelningar.
 - e) Valideringen av alla betydelsefulla ändringar av förfarandet för mätning av motparts kreditrisker.
 - f) Omfattningen av de motparts kreditrisker som beaktas av riskmättningsmodellen.
 - g) Integriteten i informationssystemet för företagsstyrningen.
 - h) Graden av riktighet och fullständighet i uppgifterna om motparts kreditrisker.
 - i) Kontrollen av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet hos informationskällor som används för egna modeller, inbegripet dessa informationskällors oberoende.
 - j) Riktigheten och lämpligheten vad gäller antagandena om volatilitet och korrelationer.
 - k) Tillförlitligheten i beräkningarna avseende värdering och riskomvandling.
 - l) Utvärdering av modellens tillförlitlighet genom täta utfallstest.

Användningstext

27. Den exponeringsfördelning som genereras av den interna modell som används för att beräkna effektiv EPE skall vara nära integrerad i kreditinstitutets dagliga process för hantering av motparts kreditrisker. Resultaten från tillämpningen av den interna modellen skall därför ha väsentlig betydelse för kreditinstitutets kreditgodkännande, hantering av motparts kreditrisker, interna kapitalallokering och bolagsstyrning.
28. Kreditinstitut skall kunna redovisa erfarenheter från användningen av interna modeller som genererar en fördelning av exponeringar för motparts kreditrisker. Kreditinstitutet skall därför styrka att det har använt en intern modell som i stort uppfyller minimikraven som anges i den här delen för att beräkna de exponeringsfördelningar som ligger till grund för beräkningen av EPE under minst ett år innan de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande.

Onsdag, 28 september 2005

29. Den interna modell som används för att generera fördelningen av exponeringarna skall vara en del av ett ramverk för hantering av motpartsrisiker som omfattar identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartsrisiker. Det skall även omfatta mätning av utnyttjandet av beviljade kreditlöften (med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar) och allokering av ekonomiskt kapital. Utöver EPE skall kreditinstitut mäta och hantera aktuella exponeringar. När så är lämpligt skall kreditinstitutet mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Ett kreditinstitut uppfyller användningskravet om det använder andra mått för motpartsrisk, som toppexponering eller potentiell framtida exponering (PFE), som bygger på den fördelning av exponeringar som genererats genom samma modell som för beräkningen av EPE.
30. Ett kreditinstitut skall kunna skatta förväntad exponering (EE) dagligen, såvida det inte kan styrka för de behöriga myndigheterna att dess exponeringar för motpartskreditrisker är sådana att det är tillräckligt med mindre ofta återkommande beräkningar. Det skall också beräkna EE vid framtida tidpunkter enligt en tidsprofil för prognoshorisonter som i tillräcklig utsträckning återspeglar tidsstrukturen för framtida betalningsflöden och avtalens löptid och på ett sätt som motsvarar exponeringarnas väsentlighet och sammansättning.
31. Exponeringen skall mätas, övervakas och kontrolleras under hela löptiden för alla avtal inom en nettningensmängd (inte bara i ettårsperspektivet). Kreditinstitutet skall ha metoder för att identifiera och kontrollera motpartsrisiker i fall då exponeringen ökar bortom ettårsgränsen. Den prognostiserade ökningen av exponeringen skall även vara ett av ingångsvärdena i kreditinstitutets interna modell för ekonomiskt kapital.

Stresstest

32. Kreditinstitutet skall ha lämpliga stresstest tillgängliga för bedömning av sin kapitaltäckning i samband med motpartskreditrisker. Dessa stressmått skall jämföras med EPE, och kreditinstitutet skall betrakta dem som en del av det förfarande som beskrivs i artikel 123. Stresstest skall även syfta till att identifiera eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållanden som skulle kunna ge ofördelaktiga effekter på kreditinstitutets exponeringar och till att bedöma kreditinstitutets förmåga att stå emot sådana förändringar.
33. Kreditinstitutet skall stresstesta sina motpartsexponeringar, även med beaktande av samtidiga stressfaktorer avseende marknads- och kreditrisk. Stresstest avseende motpartsrisk skall beakta koncentrationsrisker (koncentration till en enda motpart eller till en grupp av motparter), korrelationsrisken mellan marknads- och kreditrisk och risken för att en likvidering av motpartens positioner skulle kunna ge upphov till prisrörelser på marknaden. Dessa stresstest skall också belysa hur sådana marknadsrörelser påverkar kreditinstitutets egna positioner och integrera dessa effekter med institutets bedömning av motpartsriskerna.

Korrelationsrisk

34. Kreditinstitutet skall vederbörligen beakta exponeringar som ger upphov till en väsentlig grad av allmän korrelationsrisk.
35. Kreditinstitutet skall ha metoder tillgängliga för att identifiera, övervaka och kontrollera fall av specifik korrelationsrisk från och med inledandet av en transaktion och under hela den fortsatta löptiden.

Modellförfarandets integritet

36. Den interna modellen skall beakta villkor och specifikationer för transaktionerna utan dröjsmål, fullständigt och med försiktighet. Villkoren skall åtminstone omfatta nominella kontraktsbelopp, löptid, referenstillgångar samt arrangemang för marginalsäkerheter och nettning. Villkoren och specifikationerna skall registreras i en säker databas som är föremål för återkommande formell revision. Förfarandet för att godta nettningensarrangemang skall inbegripa ett särskilt uttalande av juristen för att bekräfta att nettningen kan hävdas rättsligt och skall föras in i databasen av en oberoende enhet. Överföringen till den interna modellen av uppgifter om transaktionsvillkor och specifikationer skall också omfattas av internrevision. Formella förfaranden och internrevision skall även finnas för avstämning mellan modellen och källdatasystemen, så att det fortlöpande kan kontrolleras att transaktionsvillkor och specifikationer beaktas i beräkningen av förväntad positiv exponering (EPE) på ett korrekt eller åtminstone försiktigt sätt.

Onsdag, 28 september 2005

37. I den interna modellen skall aktuella marknadsdata användas för beräkningen av aktuella exponeringar. När historiska data används för skattningar av volatilitet och korrelationer skall den avse minst tre år och skall uppdateras varje kvartal eller oftare om förhållandena på marknaden motiverar det. Data skall täcka ett fullständigt spektrum av ekonomiska förhållanden, exempelvis en hel konjunkturcykel. En enhet som är oberoende av den affärsdrivande enheten skall validera priser som uppges av den affärsdrivande enheten. Data skall inhämtas oberoende av affärsområdena, matas in i den interna modellen fullständigt och utan dröjsmål och registreras i en säker databas som är föremål för återkommande formell revision. Kreditinstitut skall även ha väl utvecklade datasäkringsmetoder för att avlägsna felaktiga uppgifter och/eller anomalier från materialet. Om den interna modellen utnyttjar proxydata från marknaden, också för nya produkter, där tre års historiska data inte föreligger, skall lämpliga proxyvariabler anges i det interna styrdokumentet, och kreditinstitutet skall med stöd av erfarenheter kunna visa att proxyvariabeln ger en försiktig bild av den underliggande risken under ogynnsamma marknadsförhållanden. Om modellen i beräkningen tar med inverkan av säkerhet på ändringar av nettningens mängdens marknadsvärde skall kreditinstitutet ha tillräcklig historisk data för att modellera säkerhetens volatilitet.
38. Modellen skall valideras enligt en valideringsmetod. Denna metod skall komma till tydligt uttryck i kreditinstitutets styrdokument och förfaranden. Det skall anges vilket slag av test som krävs för att säkerställa modellens integritet och för att identifiera under vilka förhållanden gjorda antaganden kan förlora sin giltighet och leda till en underskattning av EPE. Valideringsmetoden skall omfatta en översyn av modellens fullständighet.
39. Ett kreditinstitut skall övervaka relevanta risker och ha inrättat förfaranden för att justera sina EPE-skattningar när dessa risker får väsentlig betydelse. Detta skall omfatta följande:
- a) Kreditinstitutet skall identifiera och hantera sina exponeringar för specifika korrelationsrisker.
 - b) När det gäller exponeringar vilkas riskprofil stiger efter ett år, skall kreditinstitutet regelbundet jämföra EPE-skattningen för ett år med EPE under hela den tid exponeringen varar.
 - c) När det gäller exponeringar med löptid under ett år, skall kreditinstitutet regelbundet jämföra ersättningskostnaden (aktuell exponering) med den uppnådda exponeringsprofilen och/eller lagra data som möjliggör sådana jämförelser.
40. Ett kreditinstitut som är godkänt för nettnings av transaktioner skall ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas in i en nettningens mängd, omfattas av ett nettningens avtal som kan hävdas rättsligt och uppfyller de tillämpliga kraven enligt del 7.
41. Ett kreditinstitut som använder säkerheter för att reducera sina motpartskreditrisker skall ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga krav på rättslig förutsebarhet enligt bilaga VIII.

Valideringskrav för EPE-modeller

42. Ett kreditinstituts EPE-modell skall uppfylla följande valideringskrav:
- a) De kvalitativa valideringskrav som anges i bilaga V till direktiv 2006/.../EG.
 - b) Långfristiga prognoser skall göras för räntesatser, valutakurser, aktienoteringar, råvarupriser och andra marknadsriskfaktorer för mätning av motpartsexponeringar. Resultaten av prognosmodellen för marknadsriskfaktorer skall valideras över ett långt tidsspann.
 - c) De värderingsmodeller som används för att beräkna motpartsexponering vid ett givet scenario för framtida chocker som påverkar marknadsriskfaktorerna skall testas som en del av modellvalideringsprocessen. Värderingsmodellerna för optioner skall ta hänsyn till optionsvärdenas icke-linjära karaktär i förhållande till marknadsriskfaktorerna.

Onsdag, 28 september 2005

- d) EPE-modellen skall utnyttja transaktionsspecifik information för att aggregera exponeringarna på nettningsmängdsnivå. Kreditinstituten skall kontrollera att transaktionerna hänförs till den korrekta nettningsmängden inom modellen.
- e) EPE-modellen skall också omfatta transaktionsspecifik information för att kunna beakta effekterna av marginalavtal. Den skall beakta både det aktuella marginalsäkerhetsbeloppet och den marginalsäkerhet som skulle överföras mellan motparter i framtiden. Modellen skall beakta marginalavtalens art (ensidiga eller ömsesidiga), hur ofta tilläggsäkerheter begärs, marginalriskperioden, miniminivån för den exponering utan marginalsäkerhet som kreditinstitutet är villigt att acceptera och minsta transfereringsbelopp. Modellen skall antingen efterlikna ändringarna av den ställda säkerhetens marknadsvärde eller tillämpa de regler som anges i bilaga VIII.
- f) Statiska historiska utfallstester för representativa motpartsportföljer skall ingå i modellvalideringen. Kreditinstitutet skall regelbundet genomföra sådana utfallstester för ett antal representativa motpartsportföljer (faktiska eller hypotetiska). Dessa representativa portföljer skall väljas utifrån deras känslighet för de väsentliga riskfaktorer och korrelationer som kreditinstitutet är exponerat för.

Om utfallstesterna visar att modellen inte är tillräckligt tillförlitlig skall de behöriga myndigheterna återkalla godkännandet av modellen eller ålägga kreditinstitutet att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras. De kan också kräva att kreditinstituten skall möta ett förhöjt kapitalkrav i enlighet med artikel 136.

Del 7 – Avtalsnettning (avtal om novation och andra nettningsöverenskommelser)

- a) *Slag av nettning som de behöriga myndigheterna kan godkänna*

I den här delen skall med motpart avses varje juridisk eller fysisk person som har rätt att ingå avtal om nettning och med "avtal om produktövergripande nettning" avses ett skriftligt bilateralt avtal mellan ett kreditinstitut och en motpart med vilket det skapas en enda rättslig förpliktelse som täcker alla ingående bilaterala ramavtal och transaktioner som hör till olika produktkategorier. Avtal om produktövergripande nettning täcker inte annan nettning än bilateral.

För produktövergripande nettning skall följande anses vara olika produktkategorier:

- i) Repor, omvända repor och värdepappers- och råvarulån.
- ii) Marginallånetransaktioner.
- iii) Kontrakten som finns förtecknade i bilaga IV.

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande godkänna följande slag av avtal om nettning:

- i) Bilaterala avtal om novation mellan ett kreditinstitut och dess motpart enligt vilka avtal ömsesidiga fordringar och förpliktelser automatiskt avräknas på så sätt att det vid novation fastställs ett enda nettobelopp varje gång novation tillämpas, och det därvid skapas ett enda nytt juridiskt bindande avtal som ersätter tidigare avtal.
- ii) Andra bilaterala nettningsöverenskommelser mellan ett kreditinstitut och dess motpart.
- iii) Avtal om produktövergripande nettning för kreditinstitut som har fått godkännande från sina behöriga myndigheter att utnyttja metoden i del 6, för transaktioner som omfattas av den metoden. Nettning mellan transaktioner som ingåtts av medlemmar i en grupp godkänns inte vid beräkning av kapitalkrav.

Onsdag, 28 september 2005

b) Villkor för godkännande

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande endast godkänna avtal om nettning om följande villkor är uppfyllda:

- i) Kreditinstitutet skall med sin motpart ha en överenskommelse om avtalsnettning som ger upphov till en enda juridisk förpliktelse och omfattar alla ingående transaktioner, så att, om en motpart inte fullgör sina skyldigheter på grund av fallissemang, konkurs, likvidation eller någon annan liknande omständighet, kreditinstitutet kan fordra eller har en förpliktelse att betala endast nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående individuella transaktionerna.
- ii) Kreditinstitutet skall för den behöriga myndigheten hålla tillgängligt skriftliga och motiverade rättsutlåtanden med en sådan innebörd att de behöriga domstolarna och förvaltningsmyndigheterna vid en rättslig prövning av de fall som avses i i, skulle anse att kreditinstitutets fordringar och förpliktelser begränsas till nettosumman, såsom anges i led i, enligt
 - gällande lag inom den jurisdiktion där motparten har sitt säte och, om det gäller en utländsk filial till ett företag, även enligt lagen inom den jurisdiktion där filialen är belägen,
 - den lag som reglerar de individuella transaktioner som ingår, och
 - den lag som reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra avtalet om nettning.
- iii) Kreditinstitutet skall ha infört förfaranden för att säkerställa att det löpande kontrolleras, att dess avtal om nettning är rättsligt giltiga, mot bakgrund av möjliga lagändringar.
- iv) Kreditinstitutet skall arkivera alla erforderliga dokument.
- v) Effekterna av nettning skall beaktas när kreditinstitutet mäter den samlade kreditriskexponeringen mot varje motpart, och kreditinstitutet skall hantera sin motparts kreditrisk i enlighet med detta.
- vi) Kreditrisken mot varje motpart skall aggregeras till en enda transaktionsövergripande rättslig exponering. Detta aggregat skall beaktas vid fastställande av kreditlimiter och allokering av internt kapital.

De behöriga myndigheterna skall, vid behov efter samråd med andra berörda behöriga myndigheter, försäkra sig om att avtalet om nettning är juridiskt giltigt enligt lagen i alla berörda jurisdiktioner. Om någon av de behöriga myndigheterna inte är övertygad om detta, skall avtalet om nettning inte godkännas som en metod för riskreducering för någon av parterna.

De behöriga myndigheterna får godta motiverade rättsutlåtanden upprättade med avseende på olika slag av avtal om nettning.

Avtal som innehåller bestämmelser om att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den försumliga partens bo, även om den försumliga parten är en nettofordringsägare (walkaway-klausul), skall inte godkännas som riskreducerande.

Dessutom skall följande kriterier vara uppfyllda för avtal om produktövergripande nettning:

- a) Nettosumman i led b i i den här delen skall vara nettosumman av de positiva och negativa slutavräkningsvärdena för alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och de positiva och negativa marknadsvärdena för de enskilda transaktionerna (det produktövergripande nettobeloppet).
- b) De skriftliga och motiverade rättsutlåtandena i led b II i denna del skall ta upp giltigheten för nettning förfarandet som helhet och möjligheterna att hävda det samt dess effekter på väsentliga bestämmelser i eventuellt ingående enskilda bilaterala ramavtal. Ett rättsutlåtande skall allmänt erkännas som sådant av juridiskt sakkunniga i den medlemsstat där kreditinstitutet är auktoriserat eller utgöra en rättslig utredning som tar upp alla relevanta aspekter.

Onsdag, 28 september 2005

- c) Kreditinstitutet skall ha förfaranden enligt led b iii i den här delen i syfte att kontrollera att alla transaktioner som inbegrips i en nettningsmängd omfattas av ett rättsutlåtande.
- d) Kreditinstitutet skall med beaktande av avtalet om produktövergripande nettnings fortsätta att uppfylla kraven för godkännande av bilateral nettnings och kraven i artiklarna 90–93 för godkännande av kreditriskskydd i tillämplig form när det gäller alla inbegripna enskilda bilaterala ramavtal och transaktioner.

c) Effekter av godkännande

Nettning vid tillämpning av de metoder som beskrivs i del 5 och 6 skall godkännas enligt bestämmelserna i dessa delar.

i) Avtal om novation

De enskilda nettobeloppen, som fastställs genom avtal om novation, kan vikta i stället för bruttobeloppen. På så sätt kan vid tillämpningen av del 3

— steg a): de aktuella ersättningskostnaderna, och

— steg b): de nominella kapitalbeloppen eller underliggande värdena

bestämma med beaktande av avtalet om novation. Vid tillämpningen av steg a i del 4 kan det nominella kapitalbeloppet beräknas med beaktande av avtalet om novation, varvid procentsatserna i tabell 3 skall användas.

ii) Andra nettningsöverenskommelser

Vid tillämpning av del 3 kan

— i steg a de aktuella ersättningskostnaderna för de kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det kreditinstitut som beräknar nettoersättningskostnaden, beräknas den aktuella ersättningskostnaden till "0",

— i steg b talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse reduceras i enlighet med följande formel:

$$PCE_{\text{red}} = 0,4 * PCE_{\text{brutto}} + 0,6 * NGR * PCE_{\text{brutto}}$$

där:			
—	PCE_{red}	=	Det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse.
—	PCE_{brutto}	=	Summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse och som är beräknade genom att deras nominella kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som fastställs i tabell 1.
—	NGR	=	"Netto-bruttokvot": Enligt de behöriga myndigheternas val antingen i) separat beräkning: kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnare), eller ii) aggregerad beräkning: kvoten av summan av den nettoersättningskostnad som beräknats på bilateral grund för alla motparter med beaktande av de kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (täljare) och bruttoersättningskostnader för alla kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (nämnare). Om en medlemsstat tillåter kreditinstitutet att välja metod, skall den valda metoden användas konsekvent.

Onsdag, 28 september 2005

För beräkning av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk enligt formeln ovan får kontrakt som tar ut varandra helt och hållet och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som motsvarar nettointäkterna. Kontrakt som helt och hållet tar ut varandra är valutaterminer eller liknande kontrakt, för vilka det nominella beloppet är lika med betalningsflödena om de förfaller på samma förfallodag och helt eller delvis i samma valuta.

Vid tillämpning av del 4 i steg a

- får kontrakt som helt tar ut varandra och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som är lika med nettointäkterna. De nominella beloppen multipliceras med de procenttal som anges i tabell 3.
- För alla andra kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse kan de tillämpliga procentsatserna minskas enligt tabell 6.

Tabell 6

Ursprunglig löptid ⁽¹⁾	Räntekontrakt	Valutakurskontrakt
Ett år eller mindre	0,35 %	1,50 %
Över ett år men högst två år	0,75 %	3,75 %
Tillägg för varje ytterligare år	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ I fråga om räntekontrakt får kreditinstituten, under förutsättning av de behöriga myndigheternas samtycke, välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

BILAGA IV

TYPER AV DERIVAT

1. Räntebaserade kontrakt:
 - a) Ränteswappar i en valuta.
 - b) Basswappar.
 - c) Icke standardiserade ränteterminer.
 - d) Standardiserade ränteterminer.
 - e) Köpta ränteoptioner.
 - f) Andra kontrakt av liknande slag.
2. Kontrakt som rör valuta eller guld:
 - a) Valutaränteswappar (ränteswappar i mer än en valuta).
 - b) Icke standardiserade valutaterminer.
 - c) Standardiserade valutaterminer.
 - d) Köpta valutaoptioner.
 - e) Andra kontrakt av liknande slag.
 - f) Kontrakt avseende guld av liknande slag som de i punkterna a–e.
3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d avseende andra referensposter eller index. Detta skall som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4–7 och 9–10 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2004/39/EG och som inte ingår i punkterna 1 eller 2.